

3043/2019

Žádám o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, na základě jakého stavebního či právního předpisu, se rozlišuje, resp. definuje pojem nadzemní podlaží. Dále žádám o poskytnutí informace, zda přejezd výtahu včetně manipulační plochy k výtahu se považuje, za další nadzemní podlaží či nikoliv.

K výše uvedenému dokládáme půdorys střechy s uvedením přejezdu výtahu a manipulační plochy k výtahu. Přejezd výtahu tvoří cca 6 % celkové plochy střechy a je o výměře 19,2 m².

Odpověď:

Úvodem si Vás dovoluujeme upozornit, že podle InfZ se nelze domáhat poskytování právního, či jiného odborného poradenství od povinných subjektů, přičemž Vámi podaná žádost směřuje z významné části právě k získání takového právního poradenství a proto se již z podstaty InfZ nemůže jednat o žádost, která by podléhala režimu tohoto zákona. Ministerstvo zároveň není oprávněno k poskytování závazných právních výkladů a stanovisek

Nicméně k dané problematice lze v obecné rovině uvést následující:

právní předpisy v oblasti stavebního práva v působnosti ministerstva pojem „nadzemní podlaží“ nedefinují. Každý pojem, který není v právním předpise definován, je třeba aplikovat v souladu se sledovaným záměrem daného předpisu, kde je takový pojem použit.

Definici technického stavebního pojmu nadzemní podlaží uvádí Česká technická norma ČSN 73 4301 Obytné budovy, kterou lze označit jako základní pro navrhování obytných nebo rodinných domů.

Podlaží je část stavby vymezená dvěma nad sebou následujícími vrchními líci nosné konstrukce stropu, rozlišují se podlaží nadzemní a pozemní (definováno v článku 3.3 ČSN 73 4301).

Nadzemní podlaží (definováno v bodě 3.3.2 této normy) je každé podlaží, které má úroveň podlahy nebo převažující části výše nebo rovno 800 mm pod nejvyšší úrovní přilehlého upraveného terénu v pásmu širokém 5,0 m po obvodu domu; nadzemní podlaží se stručně nazývá také: 1. podlaží, 2. podlaží atd.

Od 1. 1. 2000 jsou normy obecně platným nezávazným technickým dokumentem, jejichž jednotlivá ustanovení nebo normové hodnoty se stávají závaznými na základě příslušného zákona nebo vyhlášky.

Posouzení, jak v konkrétních případech postupovat, je věcí účastníků stavebního řízení, zejména projektanta, investora, zhotovitele a příslušného stavebního úřadu. V této souvislosti je potřeba zmínit povinnosti dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně § 159 Projektová činnost ve výstavbě, který ve svém odstavci 1 a 2 stanovuje, že za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované územně plánovací dokumentace, územní studie a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci odpovídá projektant.

Ten je povinen dbát právních předpisů a působit v součinnosti s příslušnými orgány územního plánování a dotčenými orgány. Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby

provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány.

Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena.

Ministerstvu nepřísluší zasahovat do řešení konkrétních případů. Ke komplexnímu posouzení případu při znalosti věci a konkrétního spisu, všech daných aspektů, místních podmínek příslušného území a souvislostí je kompetentní místně příslušný stavební úřad.